(c)

42 Tratados misticos = El martirio de los Santos Cosme y Damian, y la misa.

4.

XVI·T.º

esse in sua consuetudine. Et quod
ex omnibus plus cara unum germanum
habui amicum odio et inimici
inueni et presentem quomodo
consuetudine sollicitus eram. Vade
omnibus amplius asperior inimici
uisus eram. Et tu ubi non libet acce
dere nisi post multum tempus.
Haec dicens disparuit.

[illegible]

Quidam presbiter multarum demo
nas faciebat et uenit ad eum
quedam uidua petens purum
frumentum. Cui presbiter dixit:
Vade et affer uas ubi ambidem

Illa uidua cum adduxisset suo
[illegible] considerans illum presbiter
dixit et uerecundissima et
affecta erubescere uiduam
mulierem. Cum autem dimisisset
illum presbiter, dicit ei quidam socius:
Nonne uidisti quia uidue frumen-
tum? Dicit illi monachus: Sed elemo-
sinam illa dedit. Cui socius:
Si ergo tu cum illa elemosinam
dabas, quemadmodum illa
putat quod tibi super uisum erat
scrupulosus fuisset et fecisset
eam erubescere uiuam teneris
quia si aliquis fuerit plurima

bona. & tamen in modico ali
quo scripulo retardetur illi inimi
cus in misericordia perdere mercedem
boni operis que fecerat.

e tepn merdu ubienu..

Abbas Silbanus dum esset ubi sce
ti in cella sua. discipulus eius
Zaccarias cum aliis fratribus
sepon hortas disgercia. & fecera
ortum ampliorem. quod post
quam agnovisset senex vidisset.
cuculiam melotem suum ut discede
dere tabeu, ea prolei en terre
in pede eius propter quod hoc fuce
re ut diceret e porta lubuna..

Tunc senex. Non ingredior in
quid cella huc. nisi sepis in lo
co suo fuerit reuocatum.
Quo mox post fecit ad latus sepis terrae
ostia.

Quidam frater dixit seni. quid fa
cio quia occidunt me sordidae
cogitationes. dixit ei senex.
Mulier quando desiderat ablactare
infantem suum. amarum ali
quid super unguet uberibus suis.
ut cum uenerit infans ex con
suetudine ut sugat lac
dum sentit amaritudinem
refugiet. Mitte et tu in co

citationem umanitudinem.
dicit ei frater. Que est autem cu-
do quem debetum mittere.
dicit ei senex. Cogitationem
mortis et tormentorum que in
seculo futuro sunt peccatori-
bus preparata. — de pace et concordia

Erant duo senes pariter sedentes
in una cella. et numquam
inter se vel qualemcumque
parvum intentionem
habuerunt. Dixit ergo
unus ad alterum. Faciamus et
nos vel unam litem. sicut et
alii homines. Ad ille dixit

dixit. Et nescio quomodo
dum fiat licet.. dicit ille.
Ecce ego pono lucernam satum
in medio. Et dico quia mentita.
Et audite quia non est cuius
sit mentita. Et ergo hoc sit a con
tentatio et risu. Et dum posuis
set lucernam in medio. dicit
alius quia mentita. Ille alter
primo respondit.
Ego mentitum esse spero.
Cum ille alter iterum
dicere non est cuius sit mentita.
Tunc ille respondit.
Et si cuius est tolle illut.

Quod dicatur. non inveniretur. nam quem
admodum lica gustetur.

Quidam frater dum esset in cenobio
et frequenter esset ad illum moberet
aut dixit. Vidum in soli audi
ne. Et cum non uiberet eum quem
quo lica gustent. ecce qui causa ea
qui fecerat cum epistola iste.

Quidam vero frater esset et mu
nachus solus in spelea quodam
die implebit sibi siriculum
aque. Et dum posuisset eum in
terrum. subito versus autem est.

Quod ille implevit et iterum versus
est. Cumque tertia vice im
plesset. similiter versus autem est.

et accensus ira. arripiens uasculo
confregit illud. Cum autem
ad se reuersus fuisset intellexit
quod ab spiritu iracundie uinceretur.
dicit a sibi ipse. Ecce et solus sum
et tamen uincit me passio ista.
Reuertar ergo in congregatione
quia ubique diabolus est.
Necesse est ergo patientiam et dei
expectare auxilium. Et hec dicens surgens
reuersus est in locum suum.
Quidam senex habitabat in inferio-
ribus partibus heremi et sedebat
quiescens. Unus autem secularis
religiosus ministrabat ei.
Contigit autem ut filius secularis

Illius infirmus stabat. Multis ergo
precibus postulabat senem ut ueni-
ret in domo sua. Et faceret ora-
tionem pro infirmo suo. Exsur-
gens senex ambulabat cum eo.
Ille autem preteriit et ingressus in
domum suam dixit. Venite in
occursionem anacorete. Cum
senex audisset egressos cum lum-
padibus. Intellegit quod ad se
uenirent. Expolians se uesti-
menta sua misit in flumine
et cepit labare se. stans nudus.
Ille autem qui ministrabat ei. uidens
stupuit et rogabit hominem dicens.
Reuertamini. senex enim noster sensum

perdidit. Et uocitem udeam
dicit illi. Abba, quid hoc fecis
ti? Omnes qui te uiderunt una dixerunt te
quia demonem habet senis.
Cui ille: Et ego hoc uolebam
audire.

Cum iudex prouincie abbatem
Moysen uellet adorare. Audiens
ille fugiebat de loco. Et ecce cum
obium illi forat fuisset sequante
te iudice ab eo: Dic nobis ubi est a
cella Moysi. Ad ille respondit:
Quid illum uultis uidere homi
nem fatuum et hereticum.
Quod cum audisset iudex, ue
nit ad ecclesiam. Et multa

clericis dicens. Ego quidem diu te
su audiens de abbate moyse uo
lui abeo benedici. Sed quidam
nobis monacus retulit de eo quod
esset hereticus. Quod cum audis
sent clerici contristati cepe
runt interrogare qualis esset
ille monacus qui hoc ei dixisset.
Ille uero respondit. Senex uetustum
abens uestimentum. longus et ni
ger. Et tunc cognoscentes ex illu
tione eorum quod ipse esset inimi
cus auctor discordie. Quidam iudex
uenit ad uidere abbatem Simeo
nem. Ille uero audiens subtra
in arborem pomi et cepit amun

ducerent eum. Cum uero uenissent
illi dixerunt. Ubi est auunculus tuus.
At ille respondit. Non est hic sed
discessit. Et illi audientes
abierunt inde. Et multi uice
uolebant eum uidere quidam de iu
dicibus. Et perrexerunt ad clerici dicen
tes ei. Abba pater te quem iudex
audiens opera tua uenit uidere bene
dicit. Ille uero dixit. Laus tibi cum
et pater bone. Veniens ergo cen
turionem suum. Et tollens panem
et caseum in manibus suis. Et ascen
dens in portu diuertens ad pedibus
sedit et cepit comedere. Veniens
uero iudex cum officio suo et ui

(c) Real Academia de la Historia

Quod per se facerent quam aut possint
autem non nolenta miracula fa-
cere ne extollantur.

...umperdole unio ln uduerai pr

Abbas Silbanus dum cum disci-
pulo suo Zaccaria ad condam
monasterium peruenissent.
fecerunt eos monachi unde quam
egrederentur comedere parum.
Postquam ergo egressi sunt in-
uenit discipulus eius aquam in
uia et uolebat bibere. Cui
abbas Silbanus. Zaccaria
ieiunium est odie. Ad ille.
Numquid odie non comedimus

(c) Real Academia de la Historia

pater. Et dicit ei senior ad eum:
Illa manducate tu ita quia
feria. Nos autem detinemus ieiu
nium nostrum fili.

Infirmatus est quidam senex

Et cum non posset sumere cibum
multis diebus rogabatur a di
scipulo suo ut ei ficeret.
Abiit autem et fecit ei de farinis
lenticule pulmentum. Erat
autem ibi vasculum pendens in
quo erat modicum mellis.
Et aliud in quo erat rafane
leon. Et fecit ex illa quod tan
tum ad lucerne proficeret.

Fefellit autem et pro melle de ra
fanelaeon misit in pulmentario
senis. Et quum gustasset se
nex, nihil loquutus est, sed ta
citus manducabit. Et con
pellebat eum aliqua semel
manducasse et quotiens re
manducabat et dabat ei
tertio. Ille autem noluit man
ducare dicens: Vere non possum
fili. Discipulus autem eius ora
batur eum et dicebat: Bonum
est abba. Ecce et ego manduco
tecum. Qui cum gustasset et
et cognovisset quod fecerat.

cecidi a pronus in faciem dicens

ygnosci pater. quia occidisti.

tantum peccatum hoc posuisti

super me quia non est loquutus.

Et dixit ei senex. Non contristeris

fili. si voluisset deus ut mel

manducaretur. mel debuisti

mittere in pulmentario.

De abstinentia occultanda

Eulogius quidam nostri discipulus

Iohanni episcopi constantino

politano presbiter religiosus

nimis ieiunans semper viduanus

frequentius totum. et in integrum sep

timanum. tantummodo pane

asulem comederet. ab ominib(us)
glorificabatur. Hic autem cum
audisset de his qui in sciti sunt a
quia magna esset uita eorum
et asperitas ab his aliquid ampli
us inueniri. uenit usque ad pelusium.
Cumque ibi conposuisset de tertium
fucatum sciatam. a muzicis con
tentis autem esta. Dixerunt autem
ei. quia est magnus senex di sciati
In loco qui dicitur panefor.
nomine Ioseph. uade ad eum.
Quum autem peruenisset ad abbatem
Ioseph. sperabat aliquid durius
in eorum uictu inueniret.

Susceptit ergo eum senex cum
gaudio. et dicit ad discipulo suo.
Quidquid habes adpone nobis
odie propter peregrinos. Et quum
sedissent. et comedissent. hii
qui erant cum presbitero eulogio
dixerunt. Adferatur paululum salis.
presbiter enim iste hus non comedit.
Abbas autem Ioseph tacens come
dit et bibit. Cum autem esset dies
III ibi fecisset presbiter eulogius. nec
psallentem audivit nec orantem
audivit senem. Quidquid enim fa
ciebat omnia in absconso faciebat.
Egressus est inde ergo in

nullo. liberati per dispensatio-
nem dei. fuit autem nebula in illa
die. et cum essent iam prope uespe-
re uenerunt. lecti super cellum
senis. Et cum esset quum pulsauerunt ostia
horreum. audierunt eos psallen-
tes per multas horas. Cum autem
pulsassent ostia horreum. lecti au-
cuerunt. Ingressus autem eos
suscepit lecti senex cum gaudio.
Et quia etatis grauibus fuisset. hii
qui cum presbitero Eulogio erant
auerunt utrumque et post et erat
presbitero ad bibendum. Erat autem
aqua ipsa mixta murina

cum flabiuli. ; quum cum gustauisset
presbiter eulogius non potuit uibere. ;
Et cogitauit ergo quid esset. ;
Ingressus ad senem cecidit ad pe
des eius. et rogabat eum ut agno
sceret concietuationem eis dicens. ;
Quid est hoc abba. quia dum hic
essemus. non psallebas. et post
discessum nostrum. itandiu uos audi
ui uos psalleretis. ; Et alext uolens
uibere. Inuenit aquam salsum. ;
Et adicit senex. ; frater qui mecum
est. nescio quantum saulaus est.
et per errorem misit illic aquam
marinam. ; Eulogius permanebat

(c) Real Academia de la Historia

petens ut cognosceret ueritatem. 11
Et adiciebat abbas Ioseph. Illum put
calicem uini quem bibimus propter cari
tatem Christi uibimus. Hoc autem era
quum scrip uatunaut fratres. Et adocuit
eum omnem discretionem cogita
tionum et ut ubsconso operare
tur si quid boni faciebat. Et non
corum hominibus. Fuit autem erat ergo
post eum mirabilis. Et comedebat
omnia quecumque ei possitus fuis
sent. Et adiciebat in absconso
bonum opus operari et laudabat
ut discessit inde cum gaudio.
Abba Iohannes dicebat fratri suo maiori.

Vellem secutus esse. sicut et angeli
securi sunt a nicil operantes. sed
d(eu)m semper tantum modo conlau
dantes, et proiecto pallio suo
egressus est in heremo.
Fuit autem illic septimana et re
gressus est ad fr(atre)m suum.
Quum autem pulsasset hostium.
non aperuit ei. set dicens.
Quis es. At ille dixit.
Ego sum Iohannes. Cui ille.
Iohannes angelus factus est.
et non est iam inter homines.
Ille autem rogabat eum dicens.
Ego sum. Et noluit illi hostiu(m)

(c) Real Academia de la Historia

aperire. Sed et illi quidem usque
dum lucesceret. Mane autem
facto dicit ad eum. Homo et
enim necesse habet operari. Ut aperu-
eris. Tunc ille proiecit se ad
pedes eius et dixit. Indulge
mihi frater.

Abbas Macarius dum mane-
ret in illa solitudine qui so-
lus erat inferius. Autem ulterius soli-
tudo plena erat multis fratribus
cumque semitam inspiceret.
vidit demonem venientem in fi-
gura hominis vestitum tunicam
lineam in similitudinem foratis per

foratum. Et post singulas for-
minae uascula parua ponebat.
Et adicit illis fratres. Quo uadis domne.
Respondit domnus. Uado commu-
nicare fratres. hos qui sunt infirmus.
Cui senex dixit. Et ut quid tota
uascula secum defert. Ad ille.
Quantum fero fratribus et ideo tan-
tunta. ut si unum non placue-
rit. offerum aliut. Et si aliut
displicuerit. porrigam aliut.
Et fieri non potest. si unum de illis
aliquid placeret eis. Et hoc dicens
discessit. Permansit autem senex
usque in mane. Et legit conspi-

buiat quod dum puer esset ambula
sentus puerum lux auhaus muris
contagia me sanaste et dixisti.
Sicut me inuectua. Qui sic eam
oratione iussia me de manu te
aquam tollere et uibere. quam
cum auuissem ca dulcissimam reppe
rissem uasculum quod mecum
portabam inpleui. Quod uidens
sanctus ad me. Quare inplesti
uas usque ad labium. Indulgentiam
ubbu. ammeo ne forte fatum hi
unitestatum. Cui sancte uita.
Mici indulgentia ex tibi inquid
dominus. Qui et hic et ubique dominus erat et po

terra dulcem tibi aquam prestabit.

Quia oratio uiri perfecti etiam mortuis prosit.

Abbas Macarius dum ambularet
in deserto, caput mortui cuius-
dam pronum inuenit in terra.
Postquam baculo suo conuerteret
uocem uisus est emittere.
Quod cum senex quis num esset inqui-
reret ipsa: Ego princeps sacerdotum
idolorum fui et gentilibus qui in hoc
loco uersarunt ait. Tunc autem et Maca-
rius est inspiratus, spiritu diuino repletus.
Quacumque autem ora miseratus est eorum
qui in penis erant pro eis orabat.

consolationem aliquam conse
cuntur. Cui soror. Et que est conso
latio. uel quis potuit responde.
Ad ille eiulatus ingemescens ista.
Quantum inquid celum distat a terra.
tantum ignis sulfureus est in quo me
dio nos sumus. a pedibus usque ad ca
put. Undique perfusi. sine cuiquam
liceat faciem alterius in alter.
sed facies nostre dorso coniuncte sunt.
Cum ergo tua pro nobis expetite nos
uidemus. alter alterum. et hoc nobis
pro consolatione constat.
Hic audiens lacrimis se terre effu
dit dicens. Ue die illi quia homo

manducatum di erans gesterus erat.

talestubeo si esse et ultaru malor

inquinat. Cui ille respondit.

Est pene multor. Quantum multi

nobis multo inferius. Cumque

quesisset illi senior requirere.

Ille respondit. Nos quidem qui

non cognovimus misericordiam

quumatum cumque rotatimus.

Illi vero qui cognitum negaverunt

in effugibiles penis subditis nos

consecuti tortquentur.

Quibus auditis beatus Macarius

cupide elatus et de fosso discessit.

De exortatione eadem terrenu.

q no psalle gicbit

Interrogabit quidam abbatem
pemenem de duritiam cordis. et respondit
senex dicens. natura aque
mollis est. et lapis durus. et si autem
frequenter stillat aqua super lapi
dem stillando perforat illum. et
Sic et verbum dei molle est. nostrum autem
cor durum. Homo ergo frequenter
audiens verbum dei. dat locum ti
mori dei ut ingrediatur in eo. et

De peccato post acceptam penitentiam de si rursum reca
omo tamen suscipiatur. et

Quidam frater venit ad abbatem
pemen dicens ei. quod quan
do demonum pugnationem passus est. sed

respondit senex dicens fuge de lo
co illo quoniam tribus diebus huc
non es ambulasse potes. Et fuit
annum integrum ieiunans usque
ad noctem. Cui ille ait. si mortuus
fuero antequam annus iste transeat
quid de me fiet. dicit ei abba pomen.
Confido in deo quia si cum animo propo
sito ante fueris egressus ut hoc per
ficias. Etiam si mox mortuus fueris
suscipiat penitentia tua apud deum.
Quidam frater sedebat in cella
in egipto in magna quiete et pre
cipuus habebat autem sororem in ciui
tate meretricem quae multas ani

multis perdicationis sue tua. frater quoque eius
ergo in insula ubi nata erat illi frater
et uix potuit una cum pruudere
uit uenisset ad eum. qui audiens per
admonitionem que porrexit per ceu
atum quod per eum fiebat cum in colle,
Dum autem uenisset ad locum quidam
cognoscens uidens eam precessisset a nun
tiabit illi dicens. ecce frater tuus
uenit ad te. Illa autem pre gaudio
felicitatis inuitatoribus suis quibus minis
trabat cupiente de eorum ad occur
rendum fratri egressa est. Qui cum
uenisset eum conplecti dicit ei
soror mea carissima pace anime

autem quantum propter te multa pertina.
ter quemadmodum potentis sufficere
ad amantilla et attenuatio in terra.
Ille autem congemiscens dixit ad dominum.
Tu scis frater quia etiam mei salus
actu modo ad ille si voluerit esse sa
lus. Ille autem haec audiens se inpedire
fratris profectum uadentem secum du
cere in deserto. Cui frater dixit uade
et operare cum patientia tua et sequere me.
Cui illa tu uis ut a oportet esse in me
deformari in te hominis nudo capi
te. ambulante quum in officina
peccata mea lectum ingredi dum autem
puer te ambulantem a monasterio et

ad portam ecclesie. uidens autem quia que-
dam obiurgatoria sibi diceret. quoniam nec-
dum homines sciunt quod soror
mea est. preter deuiuse cedere donec
eam sciunt. et exposcerent gloriosos
illos. uocauerunt eum. soror uirum
nostrum. illa autem non respondente.
perquirentes inuenerunt eum mortuum.
Et uestem eius pedulem eius plena san-
guine. et erat enim discalciata
quem autem fratribus renuntiasset con-
gregatione in ecclesie de resolutione
eius manifestaret. ubi autem dixit unis eorum
de ipsa eo quod nulla illi cura
fuit de corporali re se uel nus pro

prium nec lectica. neque suspectabia

in aun grandi plaga. propter eu

suscipi penitentiam est.

Abba bessarion dum ambularet cu

discipulo suo pherionum uenerat

ad quendam speluncam et ingres

si ibi inuenerunt unum fratrem sedentem.

et funiculum operantem quinec

respexit eos. neque saluabit neque

aliquid locutus est eis. dixit

ergo abba bessarion ad discipu

lum suum eamus hinc quia non

uult hic senex loqui nobiscum.

Et profecti sunt ad abba iohan

nem cum uidem [illegible] teu ... aut

uenerunt ad eum in speluncam
et dicit abba besarion. ingredia
mur iest adhuc senem ne fortae uel
modo permittat illi deus ualoquatur
nobiscum. et cum ingressi fuissent
inuenerunt corpus eius modo
mortuum. et dicit ad discipulo suo.
ueni frater et conponamus illud
quia propter eum deus hic nos direxit.
Cum autem sepelissent inuenerunt
quia mulier esset. et admirati
sunt et dixerunt. quemadmodum
et mulieres conluctantur et uin
cunt demones et glorificauerunt dominum
qui est omnium protector et amator et recesserunt inde.

Abbas Iohannes dicebat.,

Similis esse debet monacus
homini sedenti sub arbore gran
de. Qui aspiciens feras diversas
et serpentes venientes ad se.
Quum non potuerit eis resistere.
subiat in arbore et salvat se.
Ita et monacus sedens in cellam
suam et aspiciens pravas cogi
tationes inimici venientes sup
er se. Cum non potuerit eis resis
tere. confugiat per orationem
ad deum et salvabitur. Item dixit.
Similis esse debet monacus
homini abenti a sinistris parte

ignem. et addet alterum aquam.
Quotiens enim succensus fuerit
ignis. tolle de aqua et extingue
illum. Sic oportet et monachum
facere omni ora. Et quando
cogitatio succensa fuerit
ab inimico. tunc aquam oratio
nis effundat et extinguat.

De fugiendis mulieribus.

Sedente abbate arsenio in ca
nopo. venit una virgo de roma
diuite valde et timens deum ut vi
deret eum et suscepit eam theofi
lus uater episcopus. Illa autem roga
bit eum. ut ageret cum sene ut vi

Real Academia de la Historia

deret eum. Qui abiit ad eum.
rogabat eum dicens. Aliquan
mutionu ueniat ad te tomu et uult
te uidere. Senior autem non ad
quiebit ut ueniret ad eum.
Cum ergo hoc sepe nuntiatum fuis
set a supradicte mutione.
Iussit senior ut ei mandaret dicens.
Credo in d(omi)n(u)m quia uidebo eum.
Sunt enim et in ciuitate n(ost)ra
multi homines. et ego uolo pro
fectum uidere. Ita cum peruenisset
ad cellam eius. Idem senex audi
erat orationem in ueneratur ea opor
tune egressus cellam suam et ui

dens super iudicatam multonu pros
grabiase ad pedes eius. Ille autem
lebabit eam cum indignatione
et increpans eam dixit. Si fuctionem
meam uidere uis ecce uide.
Illa autem pre uerecundia non con
siderabit fuctionem eius. Et adicit
senex. Non uidisti opera mea.
Hoc enim uidere necesse erat. quo
modo ausum uel presumsisti tan
tum nabigationem adsumere.
Nescis quia mulier es et non debes
exire quaquam et ut ualeris romam
dicis illis mulieribus quia uidi
arsenium et fiat mare uia mulier

ueniret cum ad me.7 Illa autem dixit.7
Si uolueris d(omi)ne. me reuertere tu in mundum
non pro meo tormentum aliquem
uenire huc. sed ut rupto me. et memor
mei esto. semper.7 Ille autem dixit ei.7
Oro d(omi)n(u)m ut deleat memoriam tuam de cor
de meo.7 Qui audiens hec. egressus
conturbatus. et cum uenisset ad cibi
tandem presentis ei. tantum febri cepit.
et nunciatum est a uite episcopo quia
Infirmabatur et uenit ut consola
ret eum.7 Interrogauit quid haberet.7
Ille autem dixit ei.7 Ut unum non
pro uenissem hic.7 Dixit enim senex.7
memor mei esto.7 Et dixit mihi.7

oro d(omi)n(u)m ut adeleat memoriam de cor
de meo. Tacete ego ipsa et ista tua
morior. Et adicta ei iste ep(iscopu)s.
Nescis quia mulier es. Et inimicus per
mulierem s(an)c(t)or(um) viros inpugnat.
Propter ea hec dixi ta sancte. Num pro
anima tua semper orate. Et leta
tata autem mens eius et discessit
cum gaudio ad propria.

Quedam fuit meretrix nomine
Taysis, supra omnem pulchritu
dinem elegantior. Tantam mul
ta propter eius pulchritudinem vendidit
substantias suas ad ultimum per
venit ad paupertatem. Sed et alias

In tere consortis persequentes san-
guine liberum puelle liminus se-
plebantur. Que cum abbas
papnuntius conperisset sumat
abitum sctum et uno solido profec-
tus est ad eam in quadam Egip-
te civitate. Dedit que ei solidū
quasi pro mercede peccati. At
illa accepto pretio dixit: In-
grediamur in quid domum; qum
que in gressi essent ua lectum
pretiosis uestibus stratum con-
scendere. Ille a dixit ad eam: si est
si et interius cubiculus in ipso
eamus. Illa autem dixit: est

quidem sedit homines uereris. nec
in hoc interiore cubiculo ullus
ingreditur. si uero dominum non est
locus quo diuinitatis ab oc
culis abscondatur. Quod cum
audisset senex dicit ei. et scis
esse dominum. cui illa respondit.
Et dominum esse scio et regnum futu
ri seculi. nec non et tormenta
peccatorum. dicit ei senex. si
ergo scis esse dominum. quare tan
tas animas perdidisti. et
non solum pro tuis peccatis
sed et pro illorum reddituru
es rationem. Quod cum

ausit audisset prouoluta pe
dibus sanctis cum lacrimis ex oru
bua dicens. scio esse penitentiam
autem pueri. Et confido remissio
nem eorum et sortiri eum
cum peccato. Et tibi sortis indu
tus. Et post hoc quodcumque
iusseris faciam. quumque locum
illum ubi ibi consecrauisset
conuenisset de uetere. Illa disce
dens collegens omnibus que ego
ex peccato susceperat ppla
teris in medio ciuitatem et igne
que sub posito ppto ex peccatum
et consumsi acclamans. uenite

om̄s qui mecum peccaueratis &
uidete quomodo securū eugs
mici pro peccuato con auisat,
Et uactū̄ p̄tarum librurum
auri quadringentarum.,
quecum omnia conbusisset. In lo
co ubbus consacrauerat porrexit
quum Ille repperat uirginum
monasterio In cellula Illa
paruu concludens ostei celle
plumbo signubiat cum q̄t reliquid
fenestrum autū̄ ad modū par
uolum pquum Illi uictus modi
cus uel potus aque. dicit omnib̄s
uc occis ministerum. cum autem

ostio plumbato discerte ita
ad illum mittis quolibet puta
ita aquam effundam. cum ille
ita. ibi intrans in cellula sicut
dignus est. Cumque legeret quon
am modum dominum deberet orare
quereret. dixit ei. non est dignum
nominare te dominum. neque in labiis
tuis nomen divini nominis ad
tingere. sed nec ad caelum
manus expandere. quoniam labia
tua iniquitate plena
sunt et manus tue sordibus
inquinate. sed tantummo
do sedeas contra orientem

uspice et hunc sermonem solum
modo frequenter iterare. qui
plasmasti me miserere mei.
Cum ergo tribus annis latuisset
inclusa condoluit abba
pafnutius. et mox profectus
est ad abbatem antonium
ut ab eo requireret. si dimisis
set illi deus peccata sua.
Cum ergo pervenisset et adnun
tiasset causam sub alio narras
set. convocatis discipulis
suis beatus antonius prae
cepit ut illa nocte omnes vigi
larent et in oratione per

sic etiam singulatim. quate
nus unicuique ds declararet causa
pro quo abba pafnutius uenisset.
Cum ergo loca singuli secessissent a
d quiete incessanter oratione
abbas paulus maior discipulus
beati antoni. uidit subito
in celum lectum uestibus pretio
sis adornatum. quem tres uirgi
nes clara facie custodiebant.
Cumque ipse diceret non esse alte
rius hec gratia. nisi patris mei
antoni. Et uox ad eum facta
est. non est patris tui antoni.
sed est taysis meretricis.

quod cum manifestasset abbas pau
lus fratribus et aliis et cognita
de uolumtate abba pafnutius
discessisset. Et profectus ad
monasterium in quo fuerat
ipsa reclusa hostium quod obs
truxerat dissipabat. Illa uero
petebat adhuc illic permane
re inclusa. Cum uero aperuis
set hostium dixit ei. Egrede
relum benedicat quam remissa
deus peccata tua. Illa respondit.
testor deum quia ex quo hic in
gressa sum ex omnibus pecca
tis meis feci uelud sarcinu

et stetit ante occulos meos. et
sicut non discedunt angeli a
genuribus meis unu ora si non
discesserunt a peccatum meu
ab occulis meis. et flebam semp
illu conspiciens. Cui abbas
pafnutius. respondit. non
propter penitentiam tuam remi
sit tibi ds. sed quia hanc co
gitationem non habuisti semper
in animo tuo. et cum eum
inde egecisset cum omni
gemitu postulauit dnm
ut syptu quindecim dies non
uiberet super terram quos comple

exercitium usu habet in pueris.

Tempore quo fratres messores fuerunt ad con
ducatum agri metendi, et unus
autem dum metteret infirmatus
discessit in cellulam suam. Illi ergo
duo fratres dixerunt ad invicem:
Frater noster infirmatus est; adortemus
nos ipsos modicum et speremus
orationes illius, quia et locum
ipsius metamus. Postquam
ergo messi fuerunt et acceperunt
mercedem conducere sue, et ce-
terum etiam ei mercedem suam.
Tunc vocaverunt et illum fratrem
dicentes. Nonilebam mercedem

conduxeratis. Ille autem di
xit eis. Qualem mercedem ego
habeo: cum non potuissem mecum esse.
Illi uero responderunt. Propter
orationem tuam nos conpleui
mus. et tuum opus et nostrum. et ideo
accipe mercedem tuam.
Ille autem noluit aliquid habere
accipere. Multum autem illis
conpellentibus. et ille non ad
quiescente. ubi fortuna adquen
dum sententiam diiudicaret.
dixit autem frater qui infirmatus
fuerat. Petiuimus domine mi abba
nos tecum mittere conducatum

agrum. Infirmatus sum ego. post
unum diem discessi in cellam mea.
Et modo compellunt me sata tolle
re mercedem. pro opere quod non
laboravi. Respondentes autem
duo fratres dixerunt. Audi domne pa
ter noster. Si fuissemus ad ceteres
cum labore grande fortasse
conpletum fuissemus opus nostrum.
Hunc autem propter orationem fratris
nostri. domnus nos adiubabit et perfecimus
totum agrum. Et non vult tollere
mercedem suum. Haec audiens
senex admiratus est nimis. Et con
vocatis fratribus suis dixit.

Venite fratres et uidete odie iusticie
iudicium. Et ecce posuita uentusque
putatis singula uerba.
Et omnes mirati sunt a luuentus que
uno quidem non consentiant et
accipere aliquid. Illis uero con
pellentibus uolentes suscipere
fratrem mercedem suum. Tunc ad
stantibus omnibus condemnubia
fratrem accipere mercedem suam
et disponsare eum sicut a uella.
Ille uero abiit merens et plangens.
Quidam mo nacus filius sacer
dotis idolorum quum paruulus
esset. et sederet in templum idoli.

In tubia puer eius ua sacrificu
in idolo. Et alin tubia ipse positum
occultet. Et uidia satanan sedentem
et omnem militiam et satanem.
Et ecce repente unus de principi
bus eius ueniens adorabia eum.
Et dixia diabolus: Unde uenis?
Et respondia: Fui in alia prouin
cia et suscitaui bellum et effu
siones sanguinum. Et dixia
ad eum diabolu: In quanto tem
pore hoc fecisti? Res. triginta dies.
Tunc iussia eum flagellari.
dixia: Tantum tempore non potes hoc fecis
ti. Et ecce alius ueniens ad

otubia. Et ubeo in aetro guatis. simili
ter respondia. In multe sunt. Et susci
tabi con mo tione. Et sub metri
nuber cum omnib. Et dicia et dia
bolus. In quantum et con post hoc fe
cisset. Et ille respondia. In uiginti
dieb. Et hunc similiter flagellauia.
Et aetratus uenient. Idia quia in nup
tiis ipsum sponsum occidi.
Et uenit masculus et dixia. Ecce ego
uiginti annos in pugna quod dum
monacum. Et uix feci eum fornicari.
Quod diabolus audiens mox surre
xia. Et osculauit eum. Et tollens
coronam quam habebat posuit in

cupit ille illius & festinat eum secum con
sedere. & ego cum hec uidissem
dixi intra me. uere magnus est
ordo monachorum.

Dixit senex. Non est monachus
qui de cubito de cella. Non est mona
chus qui reddit malum pro malo.
Non est monachus iracundus.
Non est monachus cupidus. uana
glorius. uniuerbosus. Sed qui
uero monachus est. humilis est.
et quietus. et caritate plenus.
habens timorem dei semper in corde suo.

hec est qui uere monachi.

Munnioni presbiter librum